

Què s'amaga al barranc

El barranc de Santes Creus és un típic riu mediterrani que està sec gairebé tot l'any.

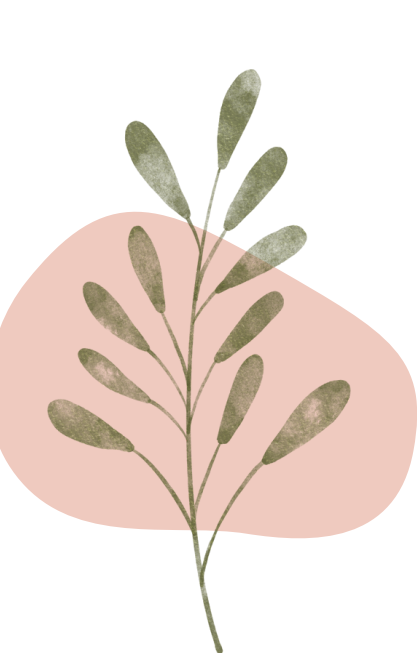
- Sec?
- No del tot!

Si foradéssim el sòl, en alguns punts trobaríem ràpidament aqüífers, alguns amb aigua dolça i d'altres amb aigua "molla", és a dir, una mica salada perquè l'aigua del mar avança sota terra fins a les muntanyes quan bufa el fort vent de llevant.

Els barrancs són espais poc manipulats per la mà de l'ésser humà, semisalvatges, només domats per la força de l'aigua any rere any. Això els converteix en refugi de moltes espècies que han desaparegut de les terres properes a la llera i que al fons del barranc troben la tranquil·litat i la humitat per a desenvolupar-se correctament.

Ens hem d'imaginar els barrancs com grans línies de metro que permeten connectar uns espais naturals amb uns altres i per on els animals i les plantes viatgen, s'alimenten i es reproduïxen. Per aquí, amagades, tenim algunes espècies que viuen en aquest barranc, a veure si les trobeu!

El teixó (*Meles meles*): al fons del barranc, tenim una parella de teixons. El teixó és un mustèlid que pot arribar a pesar 16 quilograms, com un gos mitjà, amb un cap triangular negre i un musell llarg i blanc que fa servir per a gratar la terra. Durant la nit, surten de les seves teixoneres a caçar. Aquestes són galeries escarbades a la terra, amb sortides i entrades per a tots els individus que conformen la colònia.

Amb el suport de:

Desenvolupat per:

Col·laboren:

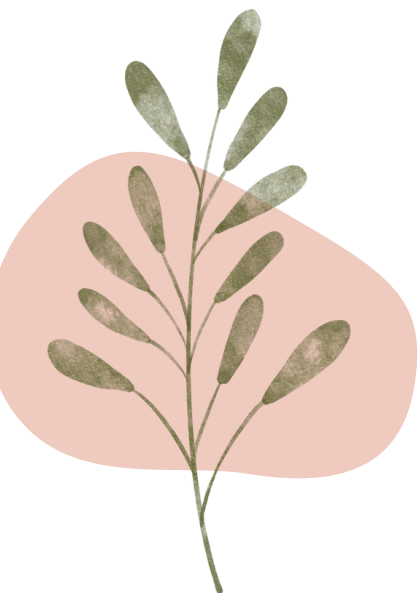
Llangardaix ocel·lat (*Timon lepidus*): si anem mirant el terra en silenci i sigil, podrem veure aquest rèptil, actualment protegit a Catalunya, que pot arribar a pesar més de 300 grams i mesurar quasi 25 centímetres. La seva coloració no sempre és igual i pot canviar segons l'edat i on visqui, però sempre tenen uns ocells, unes petites taques rodones a la part dorsal del cos, que al lateral són de color blau. Els encanta prendre el sol per a agafar temperatura i els podreu trobar menjant insectes, sobretot escarabats.

La serp blanca (*Elaphe scalaris*): no us espanteu si entre la vegetació o en una zona pedregosa us trobeu la serp blanca, una serp que pot arribar a mesurar un metre i mig però que no és gens perillosa.

Té un cap ben ample i una pell groguenca amb dues ratlles paral·leles i fosques de cap a cua. Prefereix el dia a la nit i la podem veure enfilant-se a arbres per a caçar petits mamífers i polls d'aus.

Porc senglar (*Sus scrofa*): en els últims anys, el porc senglar s'ha convertit en una veritable plaga dels nostres boscos i, en molts casos, ha arribat a convertir-se en un animal habitual en carreteres, pobles i ciutats. Però el pobre porc senglar no té la culpa de no tenir depredadors que se'l mengin, ni de que els boscos hagin estat abandonats. La responsabilitat, un cop més, la té l'humà que desequilibra els ecosistemes i els porc senglars, que s'adapten molt bé a diferents ambients, aprofiten l'oportunitat per a alimentar-se, créixer i reproduir-se.

És un animal omnívor que menja de tot, fins i tot les nostres restes de menjar, i que pot arribar a pesar 100 kg. Prefereix la nit per a sortir a alimentar-se en grups liderats per les femelles o de manera individual, com fan els mascles adults. És habitual veure les seves marques a la terra després d'haver buscat aliments amagats, com tòfones, gràcies al seu bon olfacte.

Amb el suport de:

Desenvolupat per:

Col·laboren:

Esquirol (*Sciurus vulgaris*) Gràcies a les pel·lícules de dibuixos animats, els esquirols sempre ens han semblat animals encantadors. Són petits roedors i uns grans acròbates! Gràcies a les seves potes curtes i fortes, amb ungles que clava a l'escorça dels arbres, i a la seva cua, són capaços de viure, córrer i saltar per les branques de grans arbres com els pins.

Els encanta menjar de tot i rosegant les pinyes fins a l'últim pinyol. Són animals previsors i, com si d'un rebost es tractés, amaguen els fruits al terra per a menjar-los durant l'hivern. Recorda mirar de tant en tant les copes dels arbres quan caminis, per si tens sort i veus algun petit esquirol saltant o pujant pel tronc!

Conill (*Oryctolagus cuniculus*)

Els conills són animals petits que no superen el mig metre, amb la cua molt curta i unes orelles molt llargues. Tenen unes potents potes posteriors que utilitzen per desplaçar-se corrent i saltant a gran velocitat. Són exclusivament herbívors, només mengen herba i utilitzen el seu fi olfacte i els seus bigotis per a buscar aliment.

Si continues el sender, fixa't en tots els caus que s'hi troben, especialment a les bases dels arbres. I si sents que es mouen fulles d'un matoll, no seria gens estrany que un conill s'estigués amagant de tu!

Amb les pistes que t'hem donat, no dubtem que trobaràs alguns dels animals que t'hem explicat! Tingues la boca tancada i els ulls i orelles ben oberts!

Parada dissenyada amb el suport de:
Plàncton divulgació i serveis marins

Amb el suport de:

Desenvolupat per:

Col·laboren:

